

خدمت بی منت

نگاهی به حضور مجاهدانه بسیجیان در کنار مردم

اگر برگردیم به عقب و نگاهی به تاریخچه تشکیل بسیج داشته باشیم در می‌یابیم که بزرگ‌تری نهاد مردمی کشور پس از تسخیر لانه جاسوسی و آن هنگام که هر لحظه احتمال حمله نظامی آمریکا وجود داشت، امام راحل با هدف ایجاد بدنه دفاعی فرمان تشکیل بسیج را صادر کردند، کمی بعدتر بسیج با حمله قصاب همسایه راهی جبهه‌های حق علیه باطل شدند و خاک میهن اسلامی دفاع کردند، اما حضور جبهه‌های دفاع هم پایان بسیج نیست، پس از جنگ بسیجیان لباس سازندگی عمران بر تن کردند و به سراغ محرومیت زدایی رفتن، لباس خدمت به سلامت را به تن کردند و در واکسیناسیون سراسری فلج اطفال و کرونا خدمت کرد، در یک کلام، هر کجا کار زمین مانده ای بود، هر کجا نیازی به خدمت به مردم بود، بسیجیان پیشتر و پیشرو بودند، در ادامه به بخش‌هایی کوچک از این جهاد خالصانه و همیشگی نگاهی کوتاه می‌کنیم.

کنار مردم در روزهای سخت

اولین کارکردی بسیج به عنوان یک تشکیلات گسترده، خودجوش و مردمی دیده شد، درست چیزی شبیه فعالیت هلال احمر بود؛ اما نه در قالب سازمان یافته و از قبل تمرین شده. نمونه بارز این مسئله در زلزله‌های سنگین دهه هفتاد تا امروز قابل مشاهده است، از زلزله رودبار و بم تا زلزله آذربایجان شرقی، کرمانشاه و اخیراً هرمزگان. این مسئله به خوبی در حادثه سیل خوزستان، ایلام و گلستان هم مشاهده شد که بسیجیان- که خود از میان مردم بودند- بهترین خدمات را به مردم آسیب دیده دادند، که البته در این میان زحمات شاخص‌ترین بسیجی زمان شهید «حاج قاسم سلیمانی» در خوزستان در اوایل سال ۱۳۹۸ را نباید از یاد برد. در ماجرای این سیل بسیجیان با گل‌زدایی و خدمت به سیل‌زدگان گل کاشتند.

سفرهای مجاهدانه

آخرین روزهای دهه هفتاد بود که جهاد سازندگی عملاً از دولت جمهوری اسلامی حذف شد. ابتدا کارکردش را از دست داد و سپس نامش. اما در این میان از دل مردم عده‌ای در قاموس بسیجی زمانی که محرومیت را در دل بسیاری از روستاها به ویژه روستاهای مرزی کشور دیدند، رفتند تا تجربه جهاد سازندگی در سال‌های ابتدایی انقلاب را تکرار کنند. گروه‌های جهادی یک به یک فعال شدند و روستا به روستا و منطقه به منطقه رفتند. دانشجو و طلبه، معلم و دانش‌آموز، مردم عادی، پیر و جوان و زن و مرد به خود قالب گروه‌های جهادی گرفتند و هر یک برای رفع محرومیتی به یک عرصه محروم وارد شدند. کم کم کار قالب گرفت، اگر یک گروه می‌توانست همه امور محرومیت‌زدایی را انجام دهد، اما گروه‌هایی هم تخصصی شکل گرفتند، برخی گروه‌های جهادی پزشکی و درمانی، برخی عمرانی، برخی فرهنگی و برخی هم در حوزه‌های مختلف اقتصاد مقاومتی. کم کم تعداد گروه‌ها افزایش یافت و این باور به مسئولان تزریق شد که این گروه‌ها کارهای بزرگی می‌توانند انجام دهند، کارهایی با کمترین هزینه در محروم‌ترین نقاط کشور. این گسترش امروز به صورتی است که حجم بالایی از مسکن محرومان و نیز تقریباً تمام بودجه محرومیت‌زدایی دولت و سازمان‌های حمایتی همچون بنیاد برکت ستاد اجرایی فرمان امام(ره)، بنیاد مستضعفان، بهزیستی،

کمیتة امداد و... در اختیار گروه‌های جهادی قرار گرفته تا در کنار هزینه و خدماتی که مردم عادی برای این محرومیت‌زدایی به این گروه‌ها داده‌اند، بخشی از محرومیت‌ها و عقب‌افتادگی‌های مردم این مناطق را رفع کند.

مجاهدت برای سلامت

وقتی بیماری کرونا همه جای جهان را گرفت، حضور یک نیروی مردمی، مخلص و مومن در ایران بیش از همیشه خود را نشان داد، بسیج نشان داد در شرایط بحران پدافند زیستی می‌تواند مبتنی بر نیاز کشور می‌تواند ظرفیت‌سازی کند، این ظرفیت‌سازی در ابتدا نیازی به بودجه و تشکیلات عریض و طویل ندارد و یک ظرفیت‌سازی خودجوش مردمی است. در ماجرای کرونا و پس از اینکه عملاً کشور رو به تعطیلی رفت، مساجد، پایگاه‌های بسیج و گروه‌های جهادی رونقی در اجتماع ایجاد کردند، کارگاه‌های ماسک‌دوزی، تهیه اقلام خوراکی مورد نیاز بیماران در بیمارستان و کادر درمان و... موجب شد که موجی از امید و امیدآفرینی آن هم در پس موج وحشت‌آفرین کرونا در کشور ایجاد شود، البته همه کار این نبود، از ولی امر دستور رسید تا مواسات و کمک مؤمنانه شود و همه دیدند که این بسیجیان بودند که لبیک گفتند و حجم عظیمی از کمک‌های مردمی برای مردم با تلاش مردمی که بسیجی بودند، جمع‌آوری و توزیع شد. طلاب بسیجی در همان شرایط پای کارآمدند و به بیمارستان‌هایی رفتند که خیلی‌ها وحشت داشتند نزدیک آن بیمارستان شوند. از روحیه دادن به بیماران تا غسل اموات کرونایی از کارهای بی‌سابقه در تاریخ انقلاب اسلامی بود که به مدد طلاب بسیجی در گروه‌های جهادی طلاب انجام شد و بعضاً هم خط‌شکنی بود.

در مرحله بعد برای مهار کرونا خیلی‌ها روی بسیج حساب باز کردند، در طرحی موسوم به طرح شهید بزرگوار حاج قاسم سلیمانی خانه به خانه برای شناسایی و غربالگری بیماران کرونایی اقدام شد. در واکسیناسیون سراسری نیز باز خیلی‌ها روی بسیج حساب ویژه باز کردند. با تأمین واکسن و تشکیل صف‌های طولانی واکسن بسیج آرام آرام برخی از پایگاه‌های واکسیناسیون را تحویل گرفت و تعداد بسیار زیادی هم پایگاه جدید تأسیس کرد تا نشان دهد بسیج جامعه پزشکی کشور همچون دفاع مقدس همیشه پای کار انقلاب و ایران هستند و بسیاری از کادر درمان بسیجی کشور بدون هیچ چشمداشتی در این مراکز فعال شدند و بار جمعیت بعد از مدتی از این مراکز برداشته شد.

به صورت کلی هر جا میدانی باز شد، بسیج به عنوان بدنه عظیم و کارآمد مردمی در کشور وارد شد تا مکمل نقش نهادها و سازمان‌هایی باشد که به تنهایی نمی‌توانند بار مسئولیت خویش را بر دوش کشند، حال هلال احمر باشد، یا وزارت بهداشت یا کمیتة امداد و بهزیستی یا هر نهاد و سازمانی از قوای سه‌گانه یا حتی نیروهای مسلح. در واقع بسیج را مردمی تشکیل می‌دهند از خود مردم که برای خدمت به مردم می‌آیند و یک تفاوت مهم آن با هر تشکل مردمی وجود نفس مسیحایی امام خمینی(ره) برای تأسیس آن و «أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَى» بودن آن است که سراسر آن را پر از خیر و برکت کرده است.